

A 8.K osztály diákjai ebben az évben öt napos erdei táborban jártak, 2014. május 5-9-ig. A sokszínű programot a Nemzeti Tehetségprogram az NTP-KKT-B-13-0023 pályázatban 500 000 Ft-tal támogatta. (Programunk az Emberi Erőforrások Minisztériuma megbízásából az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő és az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet által kiírt, „A hat vagy nyolc évfolyammal működő középiskolák tehetségsegítő programjainak támogatása” című pályázaton nyert.)

Beszámoló:

A táborunk központja a Zemplénben található Pusztafalu volt, ahol a sokféle kikapcsolódási lehetőséget nyújtó Öreg Bence Turistaházban szálltunk meg. A táborunk elsődleges célja a természet közelében történő kötetlenebb tanulás, ismeretek, tapasztalatok szerzése, játékos feldolgozása volt. Mindezt rengeteg testmozgással kapcsoltuk össze, s természetesen a történelemmel, magyar nyelv- és irodalommal kapcsolatos ismeretek hangsúlyozása is elengedhetetlen volt a környék nevezetességeiből adódóan.

A rendelkezésre álló öt napot úgy osztottuk be, hogy az egyik nap irodalmi, történelmi, nyelvészeti szempontból érdekes helyszíneket látogattunk meg, a másik nap túráztunk. A táborra készülve a diákok előzetesen rövid beszámolókat készítettek, amelyeket az adott helyszíneken adtak elő vagy éppen az autóbuzson, az adott célállomás felé tartva.

Úgy gondolom, hogy egy erdei táborban a természettudományok, illetve a mozgás, kikapcsolódás kell, hogy előnyt élvezzen, így erre nemcsak a heti programbeosztásnál figyeltünk, hanem a napi programoknál is. Az indulásunk napján először a Muhi csata emlékhelyét látogattunk meg, majd Tokajban a szőlőtermesztéssel és borászattal kapcsolatos kiselőadások meghallgatása után felmentünk a kilátóba, ahonnan a Tisza és a Bodrog találkozásában gyönyörködhattünk.

Pusztafaluba érkezvén elfoglaltuk a szállásunkat, majd nyeregbe pattantunk, átkerekeztünk a közeli Izra- tóhoz Szlovákiába. Vacsoránál energiát gyűjtöttünk, amire igen nagy szükség volt az éjszakai túrán, amelyet bátorságpróbával kötöttünk össze.

Másnap a Kormos-Bába tanösvény 15 km-es útvonalát jártuk be, ahol a Zemplén geológiai érdekességeivel, növény- és állatvilágával ismerkedtünk. Közben átöleltük a kétszáz éves tölgyet. Füzérradványban a Károlyi- kastély parkjában pihentünk meg. Akinek volt energiája, este még trambulinozott, kosarazott illetve falat mászott vagy éppen pingpongozott.

Szerdán Széphalomba látogattunk el, ahol Kazinczyról emlékeztünk meg, beszéltünk a nyelvújításról és a Magyar Nyelv Múzeumában a 'Nyelvlesen' című játékos kutatásban vettünk részt. Innen Sárospatakra mentünk, ahol a Református Kollégiumot látogattunk meg (több itt tanuló irodalmi alakot megidézve), majd a Várba látogattunk el, ahol a reneszánsz építészet jellemző vonásairól, illetve a Rákóczi családról hallhattunk. A délutánt a Zempléni Kalandparkban töltöttük bobozással, libegőzéssel.

A negyedik napon kisvonatra ültünk Pálházán és Rostallóig vonatoztunk, majd onnan a Páfrány-tanösvényen eljutottunk Kőkapura (többször megálltunk a Kis növényhatározókkal, vagy éppen egy pöttyös szalamandra kedvéért, illetve a jellegzetes kőzeteket vizsgálva). Kőkapun a fából készült szobrok között sétáltunk, felidézve azt, amit a magyar történelem jeles uralkodóiról illik tudni. Kikapcsolódásképpen a tó partján sétáltunk. Ebéd előtt a táborban még volt időnk lerajzolni, illetve lefesteni a kedvenc élményeinket. Délután újabb túra várt ránk a Füzéri-várba, ahol újabb történelmi és művészettörténeti ismereteket osztottunk meg (miután kifújtuk magunkat a hegymászás után). Este tábortűzet gyújtottunk, énekeltünk és megtörtént a bátorságpróba bátrinak az avatása is.

Ezzel azonban még nem ért véget a tábor, csupán a szálláshelyüinktől búcsúztunk el az utolsó napon, s útban hazafelé még ellátogattunk a hollóházi porcelángyárba, a gönci Huszita-házba. Megálltunk Monokon Kossuth szülőházánál, s hogy mindenki édes szájízzel térjen haza, a szerencsi cukormúzeum bejárása után (ahol a cukorgyártásról, a csokoládégyártásról, cukorbetegségről hallgattunk meg kiselőadásokat), bevásároltunk a csokoládégyár mintaboltjában.

Úgy gondolom, hogy egy ilyen hét után a csokoládé nélkül is mindenki mosolyogva, s elégedetten térhetett haza a magyar tájegységek egyik legcsodálatosabb vidékéről, hiszen nem csak rengeteg új ismeret birtokába kerülhettünk mindannyian, de sok-sok élményben volt részünk, s így az osztályközösség is szorosabbá kovácsolódott.

Hadnagyé Kovács Judit
osztályfőnök

Képek a Galériában is láthatók.